

«Наша прафесія, лёс і жыццё»

Падчас станаўлення сучаснай Беларусі «базісам» уласнага шляху развіцця з'яўляецца захаванне і прымнажэнне нацыянальных традыцый, нормаў і каштоўнасцей. Паколькі кожны асобны раён нашай сінявокай краіны па-свойму ўнікальны і непаўторны, са сваёй мікрагісторыяй, мікракультурай, то правядзенне мясцовымі ўладамі дзяржаўнай ідэалагічнай палітыкі, безумоўна, мае індывідуальныя, характэрныя асаблівасці, якія фарміруюць аблічча рэгіёна. Невялікі па памерах, але цвёрды духам Кіраўскі раён за апошнія гады паспеў дамагчыся бачных поспехаў. І, як высветлілася, немалая заслуга ў гэтым належыць матывуючай працы ідэалагічных работнікаў.

ПАЧАТАК ПАЧАТКАЎ

Па гістарычных крытэрыях Кіраўскі раён параўнальна малады. Ён быў утвораны ў адпаведнасці з пастановай ЦВК і СНК БССР 12 лютага 1935 года з населеных пунктаў Бабруйскага, Клічаўскага, Быхаўскага і Рагачоўскага раёнаў і названы ў гонар партыйнага дзеяча савецкай эпохі Сяргея Міронавіча Кірава. Горад выбудоўваўся ў чыстым полі, каля шашы Магілёў – Бабруйск. У 1939 годзе на тэрыторыі раёна пражывала 53,7 тыс. чалавек, налічвалася 106 калгасаў, адзін саўтас, 67 школ, адна бальніца, чатыры фельчарскія пункты. Аднак стваральная праца жыхароў Кіраўшчыны, як і ўсёй краіны, была перапынена Вялікай Айчыннай вайной. 30 чэрвеня 1941 года тэрыторыя раёна была цалкам акупавана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Са снежня 1941-га на тэрыторыі дзейнічала 6 партызанскіх атрадаў, якія пасля ўвайшлі ў 9-ю Кіраўскую партызанскую брыгаду, а затым у ваенна-аператыўную групу. 28 чэрвеня 1944 года раён быў вызвалены ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У поўным сэнсе на пустым месцы – у голым полі былі пабудаваны хаты, школы, бальніцы, дзіцячыя сады, была наладжана сельскагаспадарчая і прамысловая вытворчасць, створана інфраструктура, якая забяспечвала жыццё грамадзян. На сённяшні дзень у Кіраўскім раёне налічваецца 123 населеныя пункты,

Па прынцыпу «аднаго акна» ў Кіраўску аб'яднаны 14 раённых службаў

у якіх пражывае амаль 22 тыс. чалавек. Аснову эканомікі рэгіёна стварае сельская гаспадарка. У склад аграпрамысловага комплексу ўваходзяць 6 сельскагаспадарчых вытворчых кааператываў, 2 рэспубліканскія ўнітарныя прадпрыемствы. Прамысловы патэнцыял раёна складаюць ААТ «Кіраўск-лён», ПУП «Кіраўскі кансервавы завод», ПУП «Камбінат кааператываўнай прамысловасці». Працуюць будаўнічыя і дарожныя арганізацыі, аўтапарк і шмат іншых вытворчых, неабходных для паўнаwartаснага развіцця краю.

ШЧАСЦЕ НАРОДА – ВЫШЭЙШЫ ЗАКОН

Ідэалагічная вертыкаль Кіраўскага раёна ўключае 55 чалавек: 4 работнікі аддзела райвыканкама; 11 намеснікаў кіраўнікоў па ідэалагічнай рабоце сельскагаспадарчых арганізацый; 21 намеснік кіраўніка прадпрыемстваў і арганізацый; 17 намеснікаў дырэктараў па выхаваўчай, навукова-выхаваўчай рабоце, галоўны рэдактар раённай газеты «Кіравец», а таксама загадчык аддзела раённага радыё.

У начальніка аддзела ідэалагічнай работы Кіраўскага райвыканкама Андрэя Лявонцьевіча Карпука я вырашыў найперш высветліць, ці ёсць якія-небудзь спецыфічныя падыходы ў дзейнасці аддзела з-за таго, што Кіраўскі раён невялікі па сваіх памерах. Адным з галоўных прынцыпаў работы ён назваў індывідуальны падыход да чалавека, да кожнай катэгорыі грамадзян. Практычна кожны работнік райвыканкама з'яўляецца членам інфармацыйна-прапагандысцкай групы і штомесяц у рамках дня інфармавання наведвае працоўныя калектывы. Спачатку грамадзяне аб'якава ставіліся да падобных сустрэч на месцах, але з цягам часу ў людзей з'явілася цікавасць, яны хочуць пачуць штосьці новае, атрымаць растлумачэнні адносна тых ці іншых падзей. Як вынік, людзі разумеюць, што робіцца ў раёне, куды накіроўваюцца бюджэтныя сродкі, якія планы на перспектыву.

На сённяшні дзень ніводнае мерапрыемства не праводзіцца без удзелу райвыканкама, ідэалагічнага актыву. І што самае дзіўнае, прадстаўнікі грамадскіх арганізацый Кіраўска самі прыходзяць і просяць аказаць садзейнічанне ў арганізацыі таго ці іншага мерапрыемства. Калі раней ініцыятыва зыходзіла ў большасці ад органаў улады, то цяпер грамадзяне самі ініцыіруюць добрыя справы.

— Само паняцце «ідэалогія» вельмі шырокае і ахоплівае розныя сферы жыццядзейнасці, — лічыць А.Л. Карпук. — І толькі ўсебаковы падыход можа забяспечыць росквіт раёна. Напрыклад, ва ўсіх сельсаветах у нас вядзецца работа па прафілактыцы правапарушэнняў і алкагалізму. Рабочая група мае ў складзе пракурора, раённага суддзю, прадстаўнікоў аддзелаў адукацыі, культуры. Кожны працуе па сваёй лініі. А пасля праводзяцца сустрэчы з насельніцтвам, дзе абмяркоўваюцца ўсе правапарушэнні. Методыка можа здацца састарэлай, але яна вельмі дзейсная — пратаколаў складаецца ўсё менш. Як бачна, наша мэта не пакараць чалавека, а прадухіліць парушэнне, і агульнымі намаганнямі гэта ў большасці выпадкаў атрымліваецца.

Летась пры нашым адзеле былі створаны мабільныя групы для вывучэння меркаванняў насельніцтва, каб у наступным распрацаваць і ўнесці прапановы ў план сацыяльна-эканамічнага развіцця на 2011–2015 гады. У гэтыя групы былі ўключаны прадстаўнікі дэпутацкага корпусу, члены райвыканкама, работнікі ідэалагічнага аддзела, старасты вёсак. За тыдзень працы наведлі 98 населеных пунктаў і атрымалі амаль 200 прапановаў. Заўважце, гэта не скаргі, не прэтэнзіі, а менавіта прапановы. У якасці прыкладу прывядзём зварот жыхаркі вёскі Курганы Таццяны Іванаўны Мікуліч. Па сутнасці, гэта была нават просьба дапамагчы адрэстаўрыраваць помнік на брацкай магіле ў вёсцы Любонічы. Кіраўскім райвыканкамам прынята рашэнне аб рэканструкцыі воінскага пахавання. На гэта былі выдзелены бюджэтныя сродкі з прыцягненнем спонсарскай дапамогі. 6 мая адбылося ўрачыстае адкрыццё памятнага знака.

Начальнік аддзела ідэалагічнай работы Кіраўскага райвыканкама Андрэй Карпук

Алгарытм дзеянняў аддзела ідэалагічнай работы і выканкама ў цэлым можна ахарактарызаваць наступным чынам: пасля таго, як мы прынялі сігнал, заўсёды спачатку імкнёмся спытаць у грамадзян, калі пытанне тычыцца іх населенага пункта, як і што рабіць, каб усім было зручна, камфортна. Калі ў нас раптам няма магчымасці дапамагчы, то заўсёды стараемся растлумачыць людзям, чаму мы не можам зрабіць гэта цяпер. Любыя дзеянні, любыя рашэнні — толькі са згоды і ўхвалы народа.

Асабліваю ўвагу мы ўдзяляем моладзі. Тут можна адзначыць такое мерапрыемства, як агульнараённы баль выпускнікоў. Справа ў тым, што ў некаторых населеных пунктах нашага раёна запаўняльнасць класаў невялікая, таму на выпускным балі школьнікаў звычайна збіралася няшмат і гэта адбівалася на агульным настроі свята. Некалькі гадоў таму было прынята рашэнне аб правядзенні агульнага школьнага балю выпускнікоў Кіраўшчыны. Вядома, любое новаўвядзенне заўсёды ўспрымаецца з насярожанасцю. Але цяпер усе з нецярпеннем чакаюць гэтага штогадовага чэрвеньскага свята. Хочацца верыць, што агульнараённы баль стане нашай сапраўднай традыцыяй.

У АДЗІНСТВЕ — СІЛА!

Нішто так не пацвярджае праўдзівасць таго ці іншага меркавання, як асабістае нефармальнае знаёмства з аб'ектам. Таму наведванне так званых «лакаматываў» развіцця Кіраўскага раёна, пра якія расказаў Андрэй Лявонцэвіч, стала важнай часткай праграмы маёй камандзіроўкі. Адзін з іх — ААТ «Кіраўскае райагратэхзабеспячэнне». Яно было створана ў 1999 годзе на базе Кіраўскага дзяржаўнага прадпрыемства па вытворча-тэхнічным абслугоўванні і забеспячэнні аграпрамысловага комплексу. У 2003 годзе да яго было далучана ААТ «Кіраўская райсельгасхімія» і СВК «ІІІ з'езд Саветаў», а яшчэ праз два гады і СВК «Калгас Радзіма».

На сённяшні дзень «Райагратэхзабеспячэнне» — шматгаліновае прадпрыемства, якое мае ў сваім складзе рамонтныя майстэрні і механізаваны атрад; базу аўтатранспарту; участак па вырабе жалезабетонных

агароджаў і тратуарнай пліткі; участак па рамонце абутку і спецвопраткі; гандаль і грамадскае харчаванне; тэхнічны сэрвісны цэнтр па абслугоўванні энерганасычанай тэхнікі і інш. Асобную і вельмі важную частку дзейнасці шматлікага калектыву складае вытворчасць сельскагаспадарчай прадукцыі.

На думку дырэктара прадпрыемства Аляксандра Іванавіча Гіраеўскага, падобная шматвектарнасць дае магчымасць калектывам вытворчых падраздзяленняў праяўляць адзінства і згуртаванасць, што, у сваю чаргу, становіцца ўплывае як на міжасобасныя ўзаемаадносіны, так і на агульны баявы настрой кожнага.

– Стан духу залежыць таксама і ад заробатнай платы, – дадае А.І. Гіраеўскі. – Мы ўсяляк спрабуем спрыяць павелічэнню не толькі аплаты працы, але і даём магчымасць больш зарабляць. І гэта без уліку планавых паказчыкаў развіцця прадпрыемства на 2011 год. Сёлета праз рост аб'ёмаў вытворчасці і рэалізацыі прадукцыі, зніжэнне вытворчых выдаткаў плануем павялічыць прадукцыйнасць працы на 23 %, сярэдняю заробатную плату на 20 %.

Падчас непасрэднага агляду падраздзяленняў прадпрыемства намеснік дырэктара па ідэалагічнай рабоце ААТ «Кіраўскае райагратэхзабеспячэнне» Ніна Іванаўна Гушчына расказала, як сур'ёзна займаецца адміністрацыя падтрымкай пенсіянераў, якія працавалі і ў калгасах, і непасрэдна на прадпрыемстве. Як яна лічыць, калі ідэалаг хоча сапраўды дапамагчы, то яму трэба душой і сэрцам унікнуць у праблему і перажыванні людзей. Згадзіцеся, што інакш працаваць проста немагчыма.

ВЫНІКІ АДРАДЖЭННЯ

Сацыяльна-палітычныя і эканамічныя пераўтварэнні, якія адбываюцца ў Беларусі і, вядома ж, на Кіраўшчыне, патрабуюць выбудоваць ідэалагічную работу

МЕРКАВАННЕ

Уладзімір ПІСКІЖАЎ,
старшыня
Кіраўскага
раённага
выканаўчага
камітэта:

– Самай правільнай і аб'ектыўнай ацэнкай нашай працы будзе ацэнка з боку людзей, якія пражываюць на тэрыторыі раёна. Сітуацыя ў нас стабільная, народ у большасці сваёй падзяляе палітыку, якую праводзіць дзяржава, што пацвердзілі нядаўнія прэзідэнцкія выбары. Як прадстаўнікі выканаўчай галіны ўлады мы абавязаны працаваць і працуем над тым, каб даносіць ужо непасрэдна ў рэгіёны думкі, выкладзеныя на дзяржаўным узроўні, у зразумелай для жыхароў кожнага раёна форме, праз пэўныя справы, пэўныя ідэі адносна якасці жыцця. І вось гэта людзі ўспрымаюць адэкватна і становіцца.

Усе працуюць на агульны вынік, на агульную справу. Задачы для ўсіх ставяцца зразумелыя – гэта паляпшэнне сацыяльна-эканамічных умоў жыцця і рост дабрабыту раёна ў цэлым. Адзінства пачынаецца ў нас з адзінства пастаноўкі задач і мэт. А вось ужо ажыццяўленне не можа быць не сумесным. Гэта аб'ектыўна, зразумела і іншых варыянтаў няма.

У ідэалагічнай рабоце з насельніцтвам я вылучыў бы некалькі важных момантаў. Першы – гэта даступнасць прадстаўнікоў дзяржаўнага кіравання для зносін з грамадзянамі. Усё пачынаецца з размовы з чалавекам на зразумелай яму мове, без фармалізму, з прывядзеннем пэўнай інфармацыі, прыкладаў, прычым не з-за мяжы і далёкіх рэгіёнаў, а са сваіх мясцін, з дадзенага населенага пункта.

Апрача адзіных дзён інфармавання, прыёмаў грамадзян, практыкуюцца непасрэдны дыялог кіраўніка раённай вертыкалі з жыхарамі. Так, ужо больш за год, два разы ў месяц у раённай газеце на першай паласе друкуецца нумар майго рабочага тэлефона. Як вядома, няма нічога лепшага за жывое слова. Любы чалавек можа патэлефанаваць мне і выказаць сваё меркаванне, прапанову, задаць пытанне, і ніхто яму ў гэтым не можа перашкодзіць. Да абеды прымаю званкі ў райвыканкаме, а ў другой палове дня звычайна наведваю той ці іншы населены пункт.

Другі важны момант – своечасовасць давадзення аб'ектыўнай інфармацыі да насельніцтва праз так званыя «мэтавыя групы». Сутнасць у тым, што, напрыклад, паштальёны маюць зносіны з вялікай колькасцю грамадзян розных катэгорый і ўзростаў. І калі мы своечасова выразна арыентуем гэту мэтавую групу на нейкую тэму і задачу, то гэтыя паштальёны даедуць да самых

У цэху па рамонце рухавікоў энерганасычаных трактароў ААТ «Кіраўскае райагратэхзабеспячэнне»

адаленых куткоў раёна і проста, даступнай для дзядуль і бабуль мовай раскажуць наконт той ці іншай праблемы ці падзеі раённага маштабу. Яшчэ адна такая «мэтавая група» – сацыяльныя работнікі. Кожны дзень яны ўваходзяць у кантакт з людзьмі, якія знаходзяцца ў пэўнай грамадскай ізаляцыі – гэта інваліды 1-й і 2-й груп, людзі, старэйшыя за 80 гадоў, адзінокія, якім патрабавецца старонняя дапамога. Вось тут сацыяльныя работнікі проста незаменныя памочнікі ўлады. І самае галоўнае, што яны дапамагаюць нам падтрымліваць зваротную сувязь з гэтай катэгорыяй насельніцтва, дакладна ведаць аб яе патрэбах і настроях.

Трэцяе, і самае важнае, гэта эфектыўнасць выканання кіраўнікамі мясцовай улады ўзятых на сябе абавязачстваў. Калі мы людзям паабяцалі штосьці зрабіць, але не выканалі просьбу ці выканалі яе дрэнна, тады нічога не вартае выкананне першага і другога пунктаў, згаданых вышэй. Гэта надзвычай важна: выканаць абяцанае, тады будзе і разуменне, і падтрымка палітыкі народам. Гэта мая прынцыповая пазіцыя і менавіта так стаўлю задачу перад ідэалагічным актывам раёна.

Па сваёй мінулай дзейнасці я меў справу з моладдзю. І таму вельмі добра разумею словы «дзеці – наша ўсё». Самыя важныя і галоўны ўклад, які можа зрабіць дзяржава, – гэта ўклад у нашых дзяцей. У старэйшага пакалення заўсёды было меркаванне, што падрастаючая моладзь не такая, як мы, іншая, горшая. Але мы павінны змірыцца з тым, што пакаленні, якія ідуць за намі, не могуць быць такімі, як мы. Яны абавязкова засвойваюць дух свайго часу. Пытанне – у пераемнасці каштоўнасцей, якія складаюць нашу культуру, самабытнасць, нашу нацыю. Таму мэтай і задачай нашага пакалення з'яўляецца забеспячэнне максімальна якаснага пераходу гэтых каштоўнасцей праз сям'ю, адукацыю і дзяржаўную палітыку. І з поўнай адказнасцю магу заявіць, што Кіраўскі раён спраўляецца з пастаўленай задачай. Гэта, найперш, вывучэнне школьнікамі гісторыі свайго краю, народа, патрыятычнае выхаванне, грамадская праца, удзел у маладзёжных і дзіцячых арганізацыях, спартыўных і працоўных лагерах. З году ў год занятасць нашых навучэнцаў расце, і гэта вельмі цешыць.

У Кіраўску я не проста з людзьмі працую, я тут з людзьмі жыю. І вельмі добра бачу, што на меснікі дырэктараў, кіраўнікоў па ідэалагічнай рабоце таго ці іншага прадпрыемства, СВК заўсёды ставяць сябе на месца кожнага з тых, на каго гэта работа накіравана, для каго Кіраўскі раён – родны кут. Яны дакладна разумеюць, што калі тое ці іншае пытанне датычыцца іх саміх самым непасрэдным чынам, тады зусім па-іншаму адчуваецца праблематыка і рытм жыцця, па-іншаму вырашаюцца пытанні і з іншым разуменнем прымаюцца рашэнні. Гэта не проста наша прафесія, гэта наш лёс і жыццё.

ў цеснай сувязі з рэаліямі жыцця, а гэта значыць – з запатрабаваннямі і надзеямі кожнага чалавека. Для работнікаў гэтай сферы дзяржаўная праграма адраджэння і развіцця вёскі стала сур'ёзным ідэалагічным праектам у аграпрамысловым комплексе. Рэалізацыя яе асноўных кірункаў за апошнія гады дала магчымасць пераабсталяваць сельгасвытворчасць і істотна павялічыць якасць жыцця сельскага насельніцтва. У адпаведнасці з праграмай толькі за 2005–2010 гады ў раён паступіла ў форме датацый 532 млрд. рублёў, у тым ліку на развіццё сацыяльнай сферы ў вёсцы накіравана 56 млрд. рублёў. За гэты перыяд створана 10 аграгарадкоў з вытворчай, інжынерна-транспартнай і сацыяльнай інфраструктурай: Мышкавічы, Паўлавічы, Барсукі, Баравіца, Жылічы, Добасна, Любонічы, Барчыцы, Стайкі, Скрыпліца. Пра жыццё аграгарадка Любонічы ўдалося даведацца ад старшыні Любоніцкага сельсавета Васіля Васільевіча Маркевіча, які з'яўляецца яшчэ і старшынёй раённай арганізацыі РГА «Белая Русь»:

– Выкананне праграмы адраджэння вёскі на 2005–2010 гады дало магчымасць палепшыць умовы пражывання вяскоўцаў, павялічыць дастатак, стварыць неабходныя бытавыя і сацыяльныя ўмовы: маладыя спецыялісты забяспечваюцца працай, годнай зароботнай платой і камфортным жылём. Сітуацыя ў нас стабільная, усе пытанні жыццядзейнасці знаходзяцца пад кантролем сельсавета. Калі нават мы штосьці праблемнае самі не заўважылі, то грамадзяне прыходзяць у сельсавет, і не толькі ў прыёмныя дні, і выказваюць свае меркаванні, пажаданні, задаюць пытанні. У цэлым жа імкнёмся працаваць на апярэджанне.

Неабходна ўлічваць адну асаблівасць: прыблізна $\frac{2}{3}$ насельніцтва аграгарадка Любонічы – пажылыя людзі, іх цяжка адначасова сабраць у адным месцы, таму мы самі прыходзім да іх. Сустрэкаемся ў крамах, гутарым, фіксуем пытанні, прапановы

Старшыня Любоніцкага сельсавета Васіль Маркевіч (злева) і прадстаўнік будаўнічай фірмы каля помніка ў в. Любонічы

жыхароў. У выпадку, калі сельсавет не ў стане самастойна задаволіць просьбу жыхароў, пішам хадайніцтва ў вышэйстаячыя органы. Напрыклад, летась Кіраўскім райвыканкамам было выдзелена 10 млн. рублёў на гравійную падсыпку і грэйдзіраванне адной з вуліц в. Сяргеевічы, і цяпер людзі задаволены, што могуць пад'ехаць да сваіх хат па чыстай, акуратнай дарозе. Для нашага насельніцтва важна і тое, што ў аграгарадку арганізавана работа бальніцы сястрынскага догляду, дзе састарэлыя жыхары раёна могуць правесці зіму ў цяпле, з добрым харчаваннем. А для маладзейшых жыхароў аграгарадка Любонічы ладзім грамадска-культурныя і фізкультурна-масавыя мерапрыемствы. Пад эгідай прафсаюзных арганізацый праводзяцца спаборніцтвы сярод механізатараў у час вясновай сяўбы, уборачнай кампаніі, агляды-конкурсы прафесійнага майстэрства, турыстычныя злёты, спартакіяды. Вось так і жывём.

РАЁННАЯ ЖЫТНІЦА

Прыкметным фактарам паспяховага выканання асноўных вытворчаканамічных задач раёна з'яўляецца арганізацыя ідэалагічнай работы ў сельскагаспадарчых калектывах. Недалёка ад Кіраўска размешчаны СВК «Рассвет», які носіць імя легендарнага К.П. Арлоўскага – Героя Савецкага Саюза, Героя Сацыялістычнай Працы. Узначаліўшы калгас у цяжкія пасляваенныя гады, ён вывеў гэта сельскагаспадарчае прадпрыемства ў лік лепшых у краіне. На сённяшні дзень СВК «Рассвет» уваходзіць у дзясятку лідараў беларускага АПК і з'яўляецца шматгаліновым комплексам, які размешчаны на плошчы больш за 12 тыс. гектараў. Сваю прадукцыю пастаўляе не толькі ў суседнія раёны, але і ў іншыя вобласці. Інвестыцыі, укладзеныя на працягу апошніх пяці гадоў у абнаўленне асноўных фондаў, рэканструкцыю жывёлагадоўчых памяшканняў, будаўніцтва новага цяплічнага камбіната плошчай 3,2 га, дазволілі гаспадарцы ў 2010 годзе выйсці на вытворчасці асноўных відаў прадукцыі на выдатныя паказчыкі: малака – больш за 13 тыс. т, мяса – 1,6 тыс. т, збожжа – больш за 17 тыс. т,

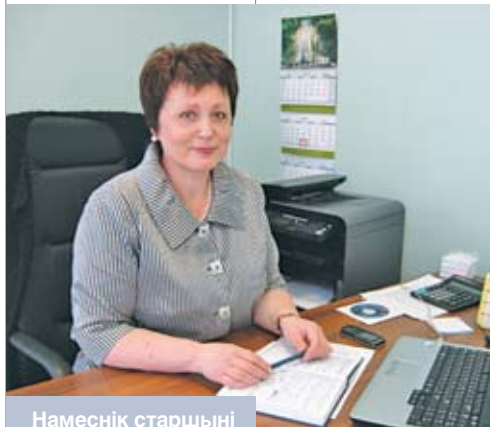
бульбы – больш за 8 тыс. т, агародніны адкрытага і закрытага грунту – амаль 9 тыс. т, рыбы – больш за 120 т.

Яшчэ ў 1960-я гады ў калгасе пачалося стварэнне прататыпа сучаснага аграгарадка. У Мышкавічах былі пабудаваны Палац культуры – адзін з лепшых на той час сельскіх палацаў у краіне, стадыён і гасцініца, гандлёвы цэнтр і адміністрацыйна-вытворчы корпус, санаторый і дзіцячы сад з незвычайнай архітэктурай, жылыя катэджы. А самі Мышкавічы нагадваюць тыповы загарадны спальны раён, дзе ўздоўж цэнтральнай вуліцы размешчаны дагледжаныя лужкі, дрэвы, тратуары. Размаўляючы з намеснікам старшыні СВК па ідэалагічнай рабоце Н.І. Шапавалавай, я спрабаваў зразумець, як жа ўдалося захаваць і як атрымліваецца прымнажаць здабытак папярэдніх пакаленняў.

– Магчыма, сваю ролю адыгрывае тут і ідэалогія? – пытаюся ў Наталлі Іванаўны.

– Сёння ўжо не трэба даказваць, што поспехі ў сацыяльна-эканамічным развіцці прадпрыемства залежаць не толькі ад паспяховага дзейнасці вытворчага комплексу, але і ад выверанай сістэмнай ідэалагічнай работы, накіраванай на павышэнне палітычнай культуры і свядомасці людзей, выхаванне пачуцця гонару за свой працоўны калектыў на аснове традыцый, закладзеных яшчэ ў часы К.П. Арлоўскага.

І адна з такіх традыцый – увага да чалавекі-працаўніка: механізатара, вадзіцеля, даяркі, увага да тых, хто стварае выгоды, якімі ўсе мы карыстаемся, да людзей увагуле. Тут няма другарадных задач, і да ўсіх пытанняў ставімся вельмі сур'ёзна. І людзі адказваюць на клопат: калі трэба, выходзяць на працу і ў выхадныя, і ў святочныя дні без аніякіх прэтэнзій, бо ведаюць, што гэта наша агульная справа. Сапраўды, такое разуменне сваёй ролі і сутнасці не толькі ў калектыве СВК, але і ў цэлым у грамадстве, дапамагае фарміраваць у працаўнікоў высокую адказнасць.

Намеснік старшыні
СВК «Рассвет»
імя К.П. Арлоўскага
па ідэалагічнай
работе Наталля
Шапавалава

ЗЕРНЕ ЖЫЦЦЯ

Старшыня
Магілёўскага
аблвыканкама
Пётр Руднік
(справа) віншуе
механізатараў
СВК «Рассвет»
імя К.П. Арлоўскага
з намалотам
2 тыс. тон збожжа.
31 ліпеня 2010 года

На маю думку, прызначэнне ідэолага ў працоўным калектыве – пераканаць людзей у правільнасці дзяржаўнага курсу, паказаць сувязь паміж дзеяннямі кіраўніцтва краіны і інтарэсамі грамадзян, прадэманстраваць магчымасці ўдзелу працаўнікоў у дзяржаўным будаўніцтве, забяспечыць стваральную, канструктыўную атмасферу ў калектыве. Праблемы, вядома, ёсць, але разуменне з боку людзей – дадатковы залог поспеху ў выкананні пастаўленых задач.

Калектыв у нас працавіты, і гэта працавітасць перадаецца з пакалення ў пакаленне. Яшчэ Кірыла Пракопавіч Арлоўскі казаў, што працавітасць – адметная рыса нашых людзей. Мы не прымушаем нікога працаваць, яны самі разумеюць пастаўленыя задачы. Усе ведаюць: хочаш зарабляць – працуй, і будзеш атрымліваць годную плату. Хто сябе выяўляе ў працы, той абавязкова заахвочваецца кіраўніцтвам. А што да прыватных пытанняў грамадзян, то ўсе яны вырашаюцца на агульных сходах, і людзі не саромеюцца іх абмяркоўваць з іншымі, ведаючы, што па магчымасці атрымаюць дапамогу з боку кіраўніцтва. Гэта вельмі важны момант. У краіне наша сельгаспрадпрыемства ведаюць як узор эфектыўнага гаспадарання, і мы прыкладаем намаганні як для падтрымання гэтага высокага статусу, так і для далейшага развіцця, прапануючы нашу прадукцыю ўсё большай колькасці спажывцоў.

На тэрыторыі аграгарадка Жылічы размешчаны сельскагаспадарчы каледж. Ён знаходзіцца ў непасрэднай блізкасці да палацава-паркавага ансамбля XVIII–XIX стст., у якім цяпер праводзіцца поўная рэстаўрацыя. Пад'язджаючы да каледжа па звільстых дарогах, вы абавязкова пабачыце сам палац Ігнація Булгака, шэраг паўразбураных гаспадарчых пабудов, возера, стары парк, скрозь кроны дрэў якога прабіваюцца прамяні сонца, асвятляючы дзіўныя па прыгажосці пейзажы. Каледж уяўляе сабой добраўпарадкаваны студэнцкі гарадок, размешчаны ўдалечыні ад горада. У гэтым, безумоўна, яго велізарная перавага ў адрозненне ад гарадскіх устаноў адукацыі. Здаецца, сама прырода, адсутнасць шуму і мітусні спрыяюць максімальнай аддачы студэнтаў навучальнаму працэсу, а непасрэдная блізкасць да старажытнага палаца не толькі далучае да айчыннай гісторыі, але і ўзмацняе іх эстэтычнае ўспрыманне свету, спрыяе росту духоўнай свядомасці. Гэта тым больш актуальна для маладых людзей, калі ў іх настае самы складаны перыяд станаўлення асобы. Адна з традыцый, народжаная ў сценах навучальнай установы, пацвярджае гэта. Штовосень кожны наваспечаны студэнт ва ўрачыстай абстаноўцы атрымлівае зярнятка пладовага дрэва – яблыні ці грушы, потым садзіць яго ў глебу і старанна даглядае на працягу ўсяго перыяду свайго навучання. Даглядае, каб вырасціць з насення сапраўднае дрэва, якое будзе расці, цвісці, даваць плады... Згадзіцеся, гэта вельмі сімвалічна для маладога чалавека, які звязаў свой лёс з працай на зямлі.

ГДЕ КУПИТЬ ЖУРНАЛ?

ЖУРНАЛ «БЕЛАРУСКАЯ ДУМКА» ПРОДАЕТСЯ

Минск

Брестская область: Барановичи, Брест, Пинск

Витебская область: Витебск, Глубокое, Городок, Докшицы, Лепель, Орша, Полоцк, Поставы

Гомельская область: Гомель, Житковичи, Жлобин, Калинковичи, Мозырь, Речица, Рогачев, Светлогорск

Гродненская область: Гродно, Кореличи, Новогрудок

Минская область: Борисов, Вилейка, Молодечно, Слуцк, Солигорск

Могилевская область: Бобруйск, Глусск, Горки, Кировск, Могилев, Осиповичи, Чериков, Шклов

Гаворачы аб ідэалагічных складніках навучання, намеснік дырэктара па выхаванні Сяргей Аляксандравіч Лапянок падкрэслівае:

– Асобна вылучаць ідэалагічную частку ў нашай працы вельмі складана і нават няправільна. Увесь працэс навучання, пачынаючы з моманту паступлення ў каледж, – гэта ўжо ідэалогія, гэта вырашэнне пастаўленых дзяржавай задач. Мы пачынаем працу з навучэнцамі не з нуля: яны загадзя маюць дакладнае ўяўленне пра будучую прафесію, і ў насшы абавязкі ўваходзіць развіццё гэтага ўяўлення праз навучальны працэс і пазавучэбную дзейнасць. Хоць і тут падзел мае ўмоўны характар.

У навучальным корпусе на 1200 месцаў размяшчаюцца 17 кабінетаў і 18 лабараторый. У аўдыторыях – поўны набор абсталявання, навучальна-метадычных матэрыялаў для рэалізацыі навучальных праграм; ёсць 2 камп'ютарныя класы, бібліятэка, 2 спартыўныя залы, стадыён, Палац культуры, сталовая. Для правядзення практычнага навучання ў каледж існуе добрая матэрыяльна-тэхнічная база: вучэбны палігон, навучальна-вытворчы майстэрні, аўтатрактарадром, калекцыйна-даследнае поле, сад з плодагадавальнікам, цяпліца, памяшканні для захоўвання агародніннай прадукцыі.

Навучэнцы пражываюць у чатырох будынках інтэрната, прычым карпусы падзяляюцца на дзявочыя і хлопчуковыя. Такое рашэнне было прынята два гады таму, і мы паспелі пераканацца ў тым, што для 15–16-гадовых навучэнцаў асобнае пражыванне з'яўляецца дадатковым сродкам выхавання і развіцця ў моладзі высокіх маральна-этычных якасцей. Пацверджанне таго пацвердзілі і нашы студэнты, якія прагульваюцца вечарамі па студэнцкім гарадку, чаго не было раней. У дадатак сёлета мы пачалі ўкараняць вывучэнне хрысціянскай культуры. На тэрыторыі аграгарадка ёсць Храм Раждства Прасвятой Багародзіцы, наявае якое-

Жыліцкі палацава-паркавы ансамбль

га протаіерэй Міхась Пракоф'еў. Мы з ім вельмі актыўна працуем і адкрылі гурток па вывучэнні культуры хрысціянства: узнікненне, гісторыя развіцця, хрысціянская мараль, этыка, святы і шмат іншага. Рэакцыя сярод моладзі на першыя заняткі была неадназначная, асаблівай цікавасці не выяўлялі. Але як толькі туды пачалі хадзіць выдатнікі, лідары сярод сваіх таварышаў, гурток пачалі наведваць іншыя, што не можа не цешыць.

Адзін са спосабаў стымулявання ў навучальным працэсе – заахвочванне: або грашовое, або розныя экскурсійныя паездкі. Вялікая частка навучэнцаў – выхадцы з вёсак. І так можа атрымацца, што пасля каледжа яны адразу вернуцца ў родныя мясціны і, па вялікаму рахунку, нашу краіну так і не пабачаць. Таму, карыстаючыся момантам, адпраўляем выдатнікаў і тых, хто вучыцца добра, у розныя турыстычныя паездкі, на рэспубліканскія конкурсы і мерапрыемствы. Дзеці застаюцца вельмі задаволеныя.

У канцы майго візіту ў гэты прыгожы куток нашай Радзімы атрымалася пагутарыць са старшынёй Кіраўскага раёна нага выканаўчага камітэта Уладзімірам Уладзіміравічам Піскіжавым. Пасля паўгадзіннай размовы ў маёй свядомасці ўсё стала на свае месцы. Аснова поспехаў развіцця Кіраўскага раёна – адзінства народа, адзінства ўлады з народам, адзінства пастаўленых мэт і задач, каласальная працавітасць і стараннасць грамадзян.

Пасля распаду СССР ідэалогія як такая не знікла. Яна сышла ў цень, перайначылася, але не знікла. Культуру народа, традыцыі, каштоўнасці і звычкі нацыі так проста нельга забыць, зацямніць ці замяніць. І тое, што сёння адбываецца ў нашым жыцці, жыцці нашых сем'яў, працоўных калектываў, мікрагруп, і ёсць тая самая ідэалогія. А тымі ці іншымі нарматыўнымі актамі дзяржава дакументальна замацавала наш жыццёвы выбар, наш курс, нашу будучыню. І ў гэтым сэнсе адзінства жыцця і працы кіраўчан, іх стараннасць і працавітасць, згуртаванасць і ўзаемадапамога – прыклад для нас усіх і ўзор для пераймання.

Мікіта ХУКА ─